

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

19. Vtrum hebdomadam exordium ab anno 20. Artaxerxis Longimani post
Xerxis obitum regnantis petendum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

P.
H. Philipps

Chronologia
vet. Testam.

A IV

170

Vtrum hebdomadam exordium ab anno
xerxis post patris obitum regnantis per
dum sit.

Auhtores
multis id
asserunt.

1. ID plurimi & grauissimi auctores censent, quos latè refert, & Ilianus ad annum m. 3609. num. 2. nempe Africanus apud S. Hieron. Dan. 9. Beda libro 3. Allegoricæ expositionis in Esdram, cap. 16. de rebus in Artaxerxe Longimano, & de ratione temporum ca. 7. Theodorus in Daniele, Rupertus in Dan. cap. 15. S. Chrysof. hom. 2. adu. Iudæa Scholastica Dan. 10. Zonaras tomo 1. Annalium, Antoninus 1. cap. 8 Galatinus lib. 4. cap. 16. Ioannes Lucidus lib. 7. de emend. tempo. Pererius lib. 10. & 11. in Daniele. Villalpandus tomo 3. p. 1. Salmeron proleg. 43. Suarius 3. p. tom. 1. disp. 1. sec. 2. Tornellus, Gerdit Salianus se eos omittente qui annos priores Artaxerxis in patris anno & decem minimum annis imperij Persici longitudinem minuunt, in quibus Samerius in suis Chronologijs, quibus præiuit Gerardus Mercator. Hæc ubi

Ex probant
vrbis arg.

2. Probant hanc sententiam 1. quia neque Cyrus, neque Darius vrbis restaurandæ Iudæis potestatem fecisse videntur, sed tempus præcedendi: Deinde quia Christi mors in vltimam hebdomadam incidit, docet & communis Doctorum sententia confirmat, inquit Salianus, Quia Darius laudatur, tanquam vrbis instaurator. Eccl. 49. v. 15. Nelemus multi temporis, qui erexit nobis muros euersos, & stare fecit portas & iuas, quas nostras. Addit auctor iam laudatus à dimissa anno 1. Cyri captiuitatis Christi mortem reperiri annos 570. ab anno 2. Darij Hyrtalipode 4. Sedecia 648.

Est proba-
bilis.

3. Hæc sententia tot tantorumque patronorum auctoritate in omni temeritatis censura remouetur: nec tamen caret difficultate, pugnatore ipsius, siue sacri eloquij verba spectemus, quibus præsertim fore, vt in dimidio hebdomadæ deficiat hostia. Enimvero Salmeron istius supputationis aduocatos recensitus, non asserit absolute hebdomadam anno 20. Artaxerxis originem ducere, sed solum refert modum, qui leant deriuari, eundemque legitimum esse negat, & tandem concludendum videtur, aut aliqua negligentia eorum, qui Olympiadas conscripserunt, aut verè assignatum annum Artaxerxis 20. in 4. anno 83 Olympiadum, esse posse inue niri præcisam rationem 70. hebdomadam, id est, 490. annorum. Alij rationem Olympiadum non modo ab Artaxerxe, sed vt minimum ab

Non est
Salmero-
ni.

primordio, vsque ad Christum legitimam esse, constans est omnium sententia. Annum etiam 20. Artaxerxis, in 4. Olymp. 83. incurrisse clarè ostendi, cum de illius annis disputarem lib. 1. Esdræ. & in notis ad tabulas annorum expansorum adiunctis. Ad hæc Salmeron solaribus annis hebdomadas istas metitur, & sæpius inculcat, Christum in medio septuagesimæ hebdomadæ occisum. Quæ duo pugnât cum opinione illorum, qui ab anno 20. Longimani, Danielis hebdomadas purant. Idem ferè docet Suarius, dum ait, verisimilius esse, Angelum hic de annis solaribus locutum, & absolute tradit Christum fluente adhuc septuagesima hebdomade mortuum. Hoc posterius disertè affirmant Theodoræus, sub finem Orat. 9. in Daniele, & plures alij: ex quorum sententia hebdomades istæ annorum lunarium ad finem anni 32. æræ vulgaris Christi, non possunt propagari. Etenim annus 20. Artaxerxis iniit anno ante Chr. 445. cui ineunti si addas 30. post Christum inchoatos; consent anni solares 475. Lunares 490. incepti. Sic huius opinionis assertores fateri debent, aut 70. hebdomadas anno 20. Artaxerxis Longimani exortas, vel ante Christi mortem effluxisse, vel Saluatorem anno æræ vulgaris 31. vel saltem 32. cruci affixum. Videat proinde quilibet, quo sensu Scriptura dicat: *in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium.* De quo paulo post, q. 23. num. 5.

4. Argumenta numero 2. iam proposita non multum roboris mihi habere videntur. *Primum* pro concessio sumit, cuius contrarium probabilius esse, infra probabitur, q. 22. nempe Cyrum & Darium Urbis restituendæ Iudæis potestatem fecisse. Passio Christi ad vltimam hebdomadam referenda est, vt habet 2. argumentum: sed facilius id assequuntur ij, qui ab anno 7. Longimani, quàm qui à 20. hebdomadas accersunt, vt infra palàm fiet, q. 25. Qui verò Christi passionem cum Onufrio, Saliano, & quibusdam alijs ad annum æræ Christi 33. dilatam contendunt, docere nequeunt, quoniam 70. hebdomadæ ad eam pertigerint, si ab anno 20 Longimani propagentur: annus enim iste vigesimus defuit anno ante Chr. 444. cui si addideris 31. æræ eiusdem, habebis annum solarem 475. atque adeò vltimum vltimæ hebdomadæ ineuntem, anno verò 32. eiusdem penitus exactum.

5. Tertium argumentum vim haberet, si à muris Ierusalem perfectis hebdomadæ profluere: cum verò proueniant ab edicti de Vrbe restituenda promulgatione; laus sua Nehemiæ integra relinquitur, quia manibus erigendis ea præstitit, quæ vires aliorum & industriam superabant. Esto ex quorundam sententia probabilis sit, ante Nehemiam ab Esdra facultatem Urbis iterum restituendæ obtentam, & regium ea de re edictum, iam ab annis 13. promulgatum. Denique ego etiam à laxara anno 1. Cyri Iudæorum captiuitate, vsque ad passionem Dominicam supputo annos circiter 570. inclusiue: à 2.

Quest. Chron. P. 3.

66

Darij

Corollar.
quibusdã
anum.

Ad dua
arg.

Ad 3.

Darij 639. & cum Saliano arbitror à nullo istorum annorum hebdomada proficisci.

QVÆSTIO XX.

*Vtrum hebdomades ista oriantur ab anno 20. post
Artaxerxem ad imperium viuo adhuc
Xerxe prouectum.*

*Afferit
Petavius.
Ratio.*

1. Petavius lib. 12. cap. 32. censet aliunde commodius hebdomades nem peti non posse, quam ab anno 20. post Longimanum regem patre suo nobilitatum. Quod ut clarius perspiciatur, pramonet lib. 11. apud Persas morem fuisse, ut rex non prius in grauem expeditionem hostes moueret, quam regni hæredem declarasset, quod Darium bellum apparantem fecisse tradit Herodorus. *Mouente, inquit, Darium gypsijs & Atheniensibus, iurgens à filijs de principatu est orta contentio, confectum illud, antequam in expeditionem proficisceretur, regem ex Persarum lege, ratione Longimanum à Xerxe viuo adhuc & imperante, in regnum cum colligit Petavius ex Thucydide, qui libro 1. scribit Themistoclem in fugam profugum, ad regem Persarum venisse, ac prius quam adiret, Artaxerxem, qui non ita pridem regnare cœperat, misisse. Charon etiam Læcenus tradit, Themistoclem ad regem Artaxerxem profugisse, ut habet Chus in Themistocle, affertente aut potius præsertente Cicerone lib. 1. Atticum, Probo in vita Themistoclis, Philostrato, lib. 1. de Vita Apollonii, verum esse non potest, nisi eo tempore, quo Themistocles ad Persas iam Artaxerxes rex & successior declaratus fuerit. Ad hæc fuga Themistoclem Xerxem, & Artaxerxem præcessit Olympiadem 77. hæc enim incertum Themistoclem asserit Diodorus, lib. 11. & Eusebius in Chronico, autem non nisi sub finem Olymp. 83. aut initium 89. regnandi patet diu di finem fecit.*

*Tria ei ob-
ijciuntur.*

2. Huic doctrinæ tria opponit Pererius, lib. 11. in Dan. disp. de hebdomada sub finem. *Primum*, quod à grauissimis auctoribus traditum sit, Themistoclem ad Xerxem (non Artaxerxem) profugisse, nempe ab Ephoro, Dione, Cæcho, Heraclide, ut refert Plutarchus lib. citato, suffragante Diodoro libro 11. *Secundum*, si Xerxes ad bellum proficiscens aliquem ad impetum potius verisimilius est, id eum facturum fuisse, eo tempore, quo in Græcos expeditionem suscepit, nimirum ineunte, aut instante Olymp. 75. Inde verò si anni Xerxis numerentur, vice simus Longimani concurret cum 4. Olymp. 79. *anno* inquit Pererius, vsque ad 4. annum post Christi Passionem colliguntur anni plures nempe, quam sint, in 70. hebdomadibus. *Tertium*, Artaxerxes erat